

Ved loven *omlægges finansieringen* på en række sociale udgiftsområder, således at statsrefusionen erstattes af fuld *kommunal og amtskommunal finansiering*.

For så vidt angår udgifterne til almindelige *daginstitutioner og dagpleje* for børn og unge bliver der tale om fuld kommunal finansiering.

Udgifterne vedrørende bistand til personer i eget hjem og udgifterne vedrørende institutioner bliver *opdelt efter aldersgrupper*. Loven indebærer, at udgifterne vedrørende personer, der er fyldt 67 år, i princippet skal afholdes fuldt ud af kommunerne, mens udgiftene vedrørende personer under 67 år skal deles mellem kommuner og amtskommuner.

Socialministeren kan dog fastsætte nærmere regler om fordeling mellem kommuner og amtskommuner af udgifterne ved ydelse til personer over og under 67 år.

Loven træder i kraft 1. januar 1987.

Om baggrunden for lovforslaget oplyser *socialministeren* bl.a i sin fremsættelsestale, at den »er regeringens ønske om at omlægge finansieringsreglerne på det sociale område, så der opnås en større kommunal og amtskommunal handlefrihed.

Det må ved en omlægning sikres, at ansvar og finansiering følges ad, og at der skabes økonomisk neutralitet mellem udgiftsområder, der har en nær sammenhæng.

Det må også være et mål med finansieringsreglerne, at der skabes en interesse for hensigtsmæssige løsninger på områder, der præges af, at problemerne skal løses i samarbejde mellem kommuner og amtskommuner. Herved sikres det, at borgerne får tilbudt de rigtige ydelser og foranstaltninger.

Endelig må det være et mål i sig selv at få det administrative arbejde i tilknytning til finansieringsreglerne formindsket mest muligt.«

Under udvalgets behandling stillede socialministeren ændringsforslag, hvorefter ministeren fik hjemmel til at fastsætte nærmere regler om fordeling mellem kommuner og amtskommuner af udgifterne ved ydelse til personer over og under 67 år.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget med 77 stemmer (KF, V, RV, CD, KrF, FP og FD) mod 66 (S, SF og VS).